

Elevii de la Liceul „Constantin Brâncuși” descoperă trasee inedite în timpul aplicațiilor geografice¹

Prof. Gheorghe MUNTEANU

Cu un grup de 15 elevi de la Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuși”, însoțit de prietenul meu, profesorul Pașca Ioan, am efectuat sâmbătă 29 septembrie 2012 o aplicație practică cu caracter geografic pe traseul Seini – Dealul Cetății – Dealul Comja – Peștera Casa Dracului – Racșa-Vii – Orașul Nou-Vii.

Înzestrați cu imagini satelitare, hartă topografică la scară mare, aparate foto, busolă și lanterne, elevii au avut prilejul să se documenteze și să identifice periodic, poziția grupului pe hartă și pe fotografiile amintite, să utilizeze busola, un accent deosebit punându-se pe observarea elementelor de interes geomorfolo-gic, faunistic, botanic, istoric, peisagistic și cartarea acestora.

Începând cu această excursie mi-am propus ca documentele și informațiile cele mai reprezentative, culese de pe fiecare itinerar turistic, incluzând și tabelul nominal cu elevii participanți,

¹ Acest text a fost publicat pentru prima dată sub titlul Elevii de la „Constantin Brâncuși” descoperă trasee inedite în timpul aplicațiilor geografice, în Informația de duminică, Satu Mare, din 7 octombrie 2012, pag. 5.

Cetatea Cavalerilor

cu semnăturile lor, să se regăsească într-un album color, format A3 (cu interviuri, descrieri, hărți, fotografii cu elevii și cu localnicii care oferă informații, cu peisaje și elemente naturale și antropice deosebite, cu procese și fenomene geografice surprinse etc.).

La poalele Dealului Cetății, au fost întâlniți **trovanți** (*bolo-vani concreționari de formă sferică, alcătuiți dintr-o gresie silicioasă*) și o **râpă de sufoziune** (*o formă de degradare a terenului; era o groapă adâncă de 2 metri, alungită pe 8-10 metri, continuată și în subteran; s-a format în urma procesului de spălare și transport a particulelor de rocă afânate, de către apele unui curs subteran, efemer, generat de apele de șiroire provenite din precipitații*).

Interesantă a fost intervenția antropică pe care au observat-o excursioniștii asupra râpei, și anume: umplerea gropii cu crengi și urmele unor săpături în „malurile” din partea superioară a gropii, pentru „stingerea” ei. Astfel, argila dislocată și abandonată locului, urmează ca la următoarele precipitații să fie antrenată gravitațional spre partea inferioară a gropii, împreună cu mormanul de crengi, pentru a pătrunde în subteran și a o înfunda, stopându-i evoluția. O astfel de groapă este periculoasă pentru vitele localnicilor care pășunează prin zonă, dar chiar și pentru oamenii neatenți.

Au mai fost cartate pădurile de-a lungul traseului în funcție de **specia de arbore** predominantă (castan comestibil, stejar, fag, cireș sălbatic, mesteacăn, molid, pin, care au fost recunoscuți, dar și câteva exemplare de zadă). Elevii au luat contact cu fragmentele de ziduri medievale, ale **cetății Seiniului**, alcătuite din piatră brută.

Situată pe vârful unui deal, cetatea avea o formă aproximativ circulară, un diametru de circa 90 metri și o circumferință de circa 280 metri. Era înconjurată de un șanț de apărare, adânc de 4 metri. Accesul în cetate se realiza dinspre est. Acum este nevoie de pătruns pe oriunde, datorită abundenței vegetației, predominant arbustivă, între care drumeții au reușit să identifice curpenul de pădure, măcieșul și iedera.

Elevi Șc. „Octavian Goga”, cl.VIII/2005

„EMIN” din Pădurea EMINESCU – 2006

Elevi de la Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuși” – Satu Mare, la Pădurea EMINESCU: 29.09.2012

Cetatea Cavalerilor

Terenul cetății este accidentat, include urcușuri și coborâșuri în toate direcțiile, gropi efectuate de arheologi sau de căutători amatori de comori și ici colo, prin hățișul de arbuști și „lia-ne“, apar iviri fantomatice ale fragmentelor de zidărie medievală.

Un foișor din lemn, prevăzut cu o scară, se află cocoțat pe trunchiurile a patru arbori, dispuși sub forma unui pătrat, în par-tea nord-vestică a cetății, construit de tineri cercetași francezi, acum câțiva ani (cu acceptul Primăriei din Seini). De pe platforma suspendată, podită cu scânduri și mărginită de o balustradă din bârne, se puteau admira, pe distanțe de câțiva kilometri, dea-lurile împădurite. La începuturile lui, foișorul putea susține și 20 de persoane. În prezent construcția nu mai prezintă siguranță. Din podea lipsesc câteva scânduri, iar stâlpii de rezistență, foștii arbori, sunt parțial putreziți. Inva-zia „lianelor“ și a frunzelor deasupra nivelului foișorului, a obstrucționat vizibilitatea.

Prezența unui convoi de autoturisme de teren din Germa-nia pe Dealul Comja, ne-a bucurat, deoarece era o dovadă certă că traseul nostru este unul deosebit de atractiv și că județul nostru este vizitat chiar și discret de turiștii străini.

Elevii au fost uimiți de frumusețea mașinilor *Land Rover* parcate în fața Pădurii EMINESCU și i-au privit pe nemții care ad-mirau peisajul ca pe niște extraterestrii veniți de nicăieri.

Turiștii germani, „înarmați“ cu aparate foto sofisticate și GPS-uri, ne-au întâmpinat cu zâmbete, de cum am pătruns în po-iană dinspre pădurea de pini. După o pauză de relaxare, în care au admirat peisajul, străinii s-au „îmbarcat“ în autoturisme și au urcat „în șir indian“ panta abruptă, spre vârful Comjei, trecând pe lângă latura nordică a cuvântului EMINESCU.

Ca o ironie a sorții, după 74 de ani de la măsurile preventi-ve ale Armatei Române împotriva pericolului nazist, prin aplicarea planului „Maramureș“, în condițiile în care, în 15 martie 1939, trupele Germaniei hitleriste invadaseră Cehoslovacia, stat ce a dispărut de pe harta politică a lumii de circa 6 ani, sorții au făcut, ca în

Popas pe Dealul Comșa al turiștilor germani
Popas pe Dealul Comșa al turiștilor germani

mod întâmplător, pe vârful acestui deal, bastion al luptei de apărare, să se întâlnească în mod pașnic români și nemți, în calitate de turiști.

Poate că a fost prima zi când cetățeni români și germani au fost împreună, atât de-aproape, pe Vârful Comșa, lângă „Pădurea Eminescu“.

În acest loc memorabil, elevii de la Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuși“ au admirat și au aflat istoria Pădurii EMINESCU. Ea a fost sădită de militari, din ordinul generalului Georgescu Pavel Ion, pe Vârful Comjei (652 m), cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la moartea marelui nostru poet național. Este un monument viu, caligrafiat cu zeci de molizi, aflat la a doua-treia generație, deoarece durata de viață a coniferelor de la noi este de cca. 40-60 de ani.

Actuala plantație datează din anul 1996. Limita dintre județele Satu Mare și Maramureș trece per-pendicular prin mijlocul monumentului.

După admirarea unei întinse suprafețe a Depresiunii Oașului și a Câmpiei Someșului, elevii au coborât pentru a vizita și localiza pe hartă unica „peșteră” din județul Satu Mare, numită *Casa Dracului*.

„Peștera” are aspectul unei grote, probabil o veche prospecțiune geologică, ce coboară lent, spre sud-est de la intra-rea strâmtă, pe o lungime de circa 5 metri. Până la acea distanță, accesul se realizează în poziție ghemuită, după care urmează o „încăperă”, ovoidală, cu înălțimea de circa doi metri, spațiul cel mai generos fiind înspre sud.

Spre finalul drumeției, grupul de 17 excursioniști a fost invitat la o cină copioasă, în localitatea Orașul Nou-Vii, la familia soților **Comiati Ioan și Liliana**, o surpriză plăcută și neașteptată, urmând ca în curând elevii Liceului Tehnologic „Constantin Brâncuși”, dornici de drumeție, să cunoască și alte curiozități și fru-museți din județul nostru și împrejurimi.

și i-am răsădit în 1940, fiindcă mulți din ei degeraseră sau se uscaseră; nu i-a mai îngrijit de atunci nimeni și nici nu i-am mai văzut nici acela ce a gândit și a avut această idee pe care a realizat-o cum am spus, și nici aceia care i-a plantat, fiindcă în 1940 a trebuit să cedăm o parte din Ardeal și cu el și acel teren pe care am făcut monumentul viu al lui Eminescu.

Au trecut de atunci 15 ani.

Unii brazi, care s-au prins vor fi mari, alții se vor fi stins, alți vor fi fost smulși și în ansamblu, fiindcă n-a mai fost nici o mână care să-i îngrijească, să-i tundă, să-i armonizeze cum făcea EMINESCU cu rimele, ritmul ori cuvintele ce alegea pentru a ne da în versurile lui culmile ori coborârile prin care ne indica fie un zbucium sufleteșc fie un strigăt de durere, fie un blestem sau un sentiment profund de iubire.

Voi să mă duc acolo la Seini, pe culmea Gutinului, să văd ce este; să văd ce a rămas, ce mai trebuie făcut,

È un Monument al Neamului, e o cinstitie potrivită mult celui mai ales tiu al Neamului nostru, care Monument trebuie îngrijit, refăcut, armonizat și păstrat.

Dacă mă înțelegi, dacă vrei să fii pe linia sentimentelor aceluia pe care l-ai cunoscut cum vibrează- ajută-mă să mă duc acolo, să mă urc pe culmea Gutinului și să mai în-genunchin odată la brazii mei.

Dându-mi un ajutor, cum poți și cum crezi, că ai servi mai bine cauza ce ți-am arătat-o, și care ajutor s-ar referi la transportul meu pînă acolo, la Baia Mare Seini și la cheltuelile firești de deplasare care toate sînt pentru mine imposibile astăzi.

Eu nu am altă avere decît o pensie de 512 lei și nici o altă avere decît acea morală care mă susține și din care o parte o mărturisii în scris, în cele de mai sus.

În credința că vei face sigur un serviciu culturii noastre, și că am la tine o înțelegere, am făcut acest apel prestenesc.

Aștept să-ți mulțumesc de acolo, din poarta Someșului, unde eu jurasem să mă îngrop luptînd cu fața la vest, dacă inamicul va trece peste mine.

În concluzie, Te rog să mă înțelegi și să mă ajuți sub ce formă poți și crezi nimerită că să mă pot duce la Seini, să văd ce s-a ales din acea lucrare ce am făcut eu în 1939/1940 cu atîta însufletire, realizînd ceva unic și care ar fi fost desăvîrșit dacă nu s-ar fi întîmplat ca acea regiune să intre în cedarea făcută ungurilor în 1940, și eu aș fi avut posibilitățile materiale pe care azi nu le am.

Te îmbrățișează prietenul și camaradul General Georgescu-Pion

General (r) Georgescu-Pion

